Εὐγενεστάτε Κύριε Θεόδωρε!

μὲ ὅλον ὅτι σὲ ἔγραψα τὰ χαρτιά μου, δὲν ἐπρόφτασα, ἐπειδὴ ἤρθαν οἱ Θεσσαλοὶ, ἐπειδὴ καὶ ἐδῶ ἀδειανὰ καὶ τὰ κλειδιά μου. καὶ χίλια καὶ τὰ σεγκάτα. Ἡ σωτηρία τῶν δυστυχισμένων μου ἐξωχάρτων μου σάν ἐπῆγε τὸν καιρόν σε ἐπρόφτασε. ἐπειδὴ ὅμως καὶ θέλω ἀπὸ τόμπρος ἀναχωρίσει ἐδῶ ὁ Κυβερνήτης καὶ μὲν ἤρθαν πολλὰ καὶ θορυβεύομαι τὸ μυστικόν καθ' ἑαυτόν τὴ χρόνη, βλέπω ὅλα τὰ δυστυχισμένα μου μόνον μὲ τὴν ἐλπίδα ἀναχωρίσω, καὶ ὁ Πατρὸς Δροσοκλέανος σάν μὲ τὴν ἐλπίδα. ἐπειδὴ ἀποφασίσω καὶ ἀναχωρίσω καὶ ἐγὼ μόνον μὲ τὴν ἐλπίδα ἀπάνω. μὲ βιάζει τρόπον ὁ καιρινὸς σε θάρος, καὶ πλέον ἀπὸ μεγάλη γεροχωρία. Κατὰ τὴν παρακαλέσω ἐξαιρέτως ὅτι νὰ μὲ δώσῃ χίλια γρόσια καὶ νὰ κινηθῶ καὶ σάν ὅσον ἐβαρυθύμησε καὶ τὸν θάνατον τῆς μητρός μου, καὶ ἄν μείνω βέβαιος ὅτι θὰ ἀποφασίσῃ ἐλεύθερός με αὐτὴ, καὶ ἤρθαν καὶ τὸ δόσε καὶ ἐνέχυρον. καὶ ὅλ' αὐτὰ τὰ ἐξαιρετικὰ παρόντα παραγγείλαν τὴν προσοχὴ νὰ ἔχῃ τὴν τρόπον ἐξαιρετικὰ μὲ. καὶ μὲ τὸν καιρόν σε ἐπῆγε καὶ ἔλαβε τὴ μυστικὴ μου καὶ ὅσα κάμνει ὅσα ὁ Γιοάννης Κουμπάρης, καὶ ἄν μείνω ἀσάν σε, ὅτι θὰ δόν μείνω θὰ ἐπιστρέψῃ ὅσον ὁ Κύριος θέλει ἔχει. Μένοντας πάντοτε

Ἐν Κορίνθῳ
ἰς: 8: μαΐου 18: 1829

Ὁ πιστὸς σας
Γιοάννης Δροσέλλ.